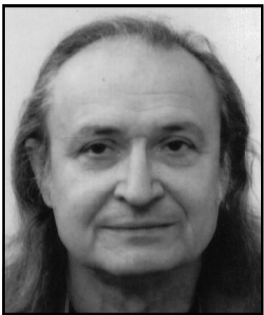

В памет на балет-майстора Марин Велчев

Балет-майсторът, балетист и артист Марин Иванов Велчев почина внезапно, на седемдесетгодишна възраст в Балчик, България на 1.10.2012г. Той е роден на 6.3.1942 г. във Варна, но основната част от творческия си живот прекарва във Финландия като танцор и педагог, заедно със съпругата си, балерината Тамара Попова – Велчева (моминско име - Перову).

Велчев завършва държавното хореографско училище в България през 1959 г. в класическия поток. След тригодишна военна служба, той е прикрепен директно за солист на Софийския академичен балет, през периода 1962 - 1976г. През този период той прекарва три години в Киров, Ленинград, като стипендиант по програма за държавен обмен на артисти и като гост-артист, под ръководството на легендарните Александър Пушкин, Фей Балабина и Константин Сергеев. Точно по това време той започва да се интересува от педагогика, най-вече благодарен

ние на Балабина. Велчев продължава обучението си покрай изявиите си на сцена, а руската балетна школа и традиция определят за него стандартите, с които той не прави компромиси и в своята собствена по-нататъшна дейност на педагог и хореограф.

Велчев гостува като танцор освен на множество европейски сцени, също и в Индия и Япония. Той е бил награждаван на международни балетни конкурси в Токио и Варна.

Велчев е поканен за танцор във Финландската национална опера през 1976г (по инициатива на тогавашния балет-майстор и негов съотечественик Константин Дамянов), а през периода 1977-1978г той работи като преподавател, както с артистите от Националния балет, така и в балетната школа към Операта, като в последната продължава работата си с младите и през периода 1982-1987г. Велчев работи както като танцор, така и като педагог също в Танцовия театър „Раатикко“, в Градския театър на Хелсинки и в Танцовия театър „Миймос“.

След танцовата си кариера и преподавателска работа, Велчев се концентрира върху педагогическата дейност и създаването на собствени

хореографии с детския балет от Вантаа, който той основава заедно със съпругата си, през 1983г. През 1987 г. той превръща в своя основна дейност работата си на преподавател, художествен ръководител и хореограф на детския балет във Вантаа. Велчев излиза в пенсия през 2008г.

Междувременно той успява да работи като преводач на своя бивш състудент от Кировск Баришников при снимките на филма „Белите нощи“ и също така изпълнява ролята на балет-майстор в телевизионния филм „Танцувай, переперудо, танцувай“.

Детският балет Вантаа е продължение на престижната балетна школа на Айри Сяйля. Като преподавател Велчев прилага руските традиции. На централно място е поставено обучението по класически балет и прилежащата му упоритост, всеотдайност и дисциплина в работата. На много семейства се налага да правят компромиси, но всичко това е било замислено в името на подготовката на детето, не само за целите на балета, но и за целта негов живот напред. Тези ценности той се опитва да предаде и на своите ученици, много от които се изграждат като професионалисти в танцовата

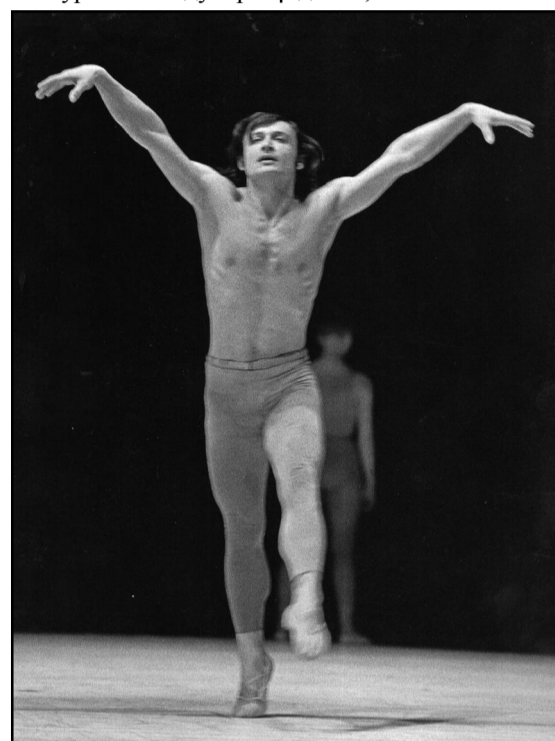
сфера, например в трупиите на Финландския национален балет и в чужбина.

Методите на преподаване на Велчев предизвикват понякога недоволство. Във финландската култура е прието да се правят отстъпки, както и да не се поемат много рискове. Велчев, със своя славянски темперамент и персоналия си фински език понякога успява да предизвика недоразумения и погрешни тълкувания както сред учениците си, така и сред техните семейства, но с работата и действията си той показва, че знае точно какво върши. Той вижда възможностите на своите ученици и ги култивира без да жали нито себе си, нито тях. Резултатите са налице.

Детският балет Вантаа на Велчев в личен план е и неговият финален проект, в който той канализира цялата си творческа енергия. Освен десетките си хореографски реализации, Велчев изгражда и боядисва сцените, планира и организира костюмите, избира цветовете и светлините, тренира учениците си неуморно и бди, дори и над най-дребните детайли в продукциите на детския балет. След представленията той изразява открито чувството си на удовлетвореност или пък на недоволство.

Велчев умее също и да глези учениците си. Много негови ученици, заедно с родителите си, се радват на топлото гостоприемство на Велчев и организиратите от него пътувания до България с учебна цел или заради участия в конкурси. Международно-

твореност или пък на недоволство.

дните балетни конкурси във Варна са част от преживяванията, а останалата част се формират от походите, плаванията из Черно море, запознаването с прастарата култура на страната, малките лудории и голямата популярност, която печелят представленията на Детския балет Вантаа в читалище

„П.Хилендарски“ Балчик, в близките градове, както и изненадващите демонстрации пред очите на ентузиазирания публична на крайбрежната алея. Балчикият магьосник пленява и завладява публиката.

По отношение на финландската балетна школа Велчев има виждания, които не се пок-

риват с общоприетите схващания. Въпреки това той открива и много хубави неща във финландския танцов материал. По думите на Велчев: балет майсторът трябва да се осмелява – театърът не е баланс, а борба. Изкуство не може да се прави по часовник и преподавателят трябва да вярва в изкус-

тното толкова убедително, искрено и силно, че да може да предаде тази своя вяра на учениците си / Откъс от интервюто на Ирма Виенола-Линдфорс за вестник Хелсингин саномат“ от 6.3.1992г./

У дома си Велчев е изключително сърдечен. Роднините и близките му получават неговото безусловно внимание, а той свързва танците с почти всичко, което прави. Той е танцор в кухнята, край чертожната дъска, докато прави фокуси, по всяко едно време, за радост на приятелите си. Той вижда през човека, като с рентгенови очи, визуализира музиката, кара я да се подчини на визията, а останалото превръща в танц.

Марин Велчев и Тамара Попова – Велчева получават наградата на Вантаа през 2005г.

Освен съпругата му, за Марин Велчев остават да скърбят синовете му, заедно със семействата си, близки и приятели в България и Финландия, както и учениците му и техните семейства.

*Анне КАУППИНЕН-Викстрьом /Семейна приятелка и почитателка на балета/
Анита ЙОКЕЛА /Балетен педагог и бивша ученичка на Марин Велчев/*

Гаранция за следващи успехи

/Продължава от стр.1/

Близко 80 изпълнители се вградиха весело в очите и душите ни. Не усетих от вълнение как бързо сменяха костюмите си и се запитах как е успяла да зареди тези деца с възторг, вдъхновение и пластичност във всеки танц. Колко труд е положила Женя, демонстрирайки ни всичко събрано и натрупано в едно, откривайки ни своя талант, себеотдаване, отговорност и мотивация.

В определена последователност видяхме и добрите джуджета, и лошите и добри феи, танца на малките балетисти, които бранеха Дядо Коледа, дупета на енергичните и талантливи Стефани Андреева и Димитър Кръстев. Насладихме се на малките ангел-

чета – красиви като малките балерини с ореолчета на своите детски главици. Всичко беше като във вълшебна приказка от книгите на братята Якоб и Вилхелм Грим, които вече над 200 години съобщават на света, че доброто винаги побеждава злото.

След всеки танц избухваха радостни зрителски възклицания и аплодисменти. Имаше и много радостни сълзи в очите на публиката. За втори път съм свидетел в такава зала да видя такова явление – първия път бе, когато ни гостува добричката поетеса Петранка Божкова.

Неотдавна Евгения Кирилова сподели с мен, че залата за репетиции е много малка за огромния брой желаещи да се запишат и учат балетно майсторство. Така стана, че в

началото на тази година имах среща с кмета на нашата община Николай Ангелов. Наред с другите въпроси, поставих въпроса за зала на „Данс“. Отговорът беше оптимистичен, че мястото е определено, там, където беше старата ритуална зала. С това ще се помогне на любознателното и талантливо младо поколение на Балчик. Надявам се това да стане по-рано, преди малката балетистка от 1 клас Жанина Николаева да стане абитуриентка.

Като завършек бих споделил, че който не е видял този спектакъл, той е изтървал много.

Смятам, че спектакълът е прекрасна защита на дипломната работа на Евгения Кирилова пред Пловдивския Университет и балчикката публика

Георги ЙОВЧЕВ

12.01.2013

12.01.2013

